

Plouă imperial

Emilian Oniciuc

(Primăvară uitată)

Plouă cu lacrimi de fecioară
Frântă de-o iubire mult visată,
Găsită și pierdută, oare, a câta oară?
În trupul amazonic ca de piatră...
Iubită platonice și apoi lăsată,
Într-o zi de primăvară uitată...

Plouă cu lacrimi de mamă-crăiasă
Căzută în gânduri de dor...
Plecați sunt prinții de-acasă,
Să-și facă un mai bun viitor,
Mândri de mamă și tată,
Într-o primăvară de mult uitată...

Plouă lung, torențial,
Dar curcubeul, iată:
Printre nori, imperial,
Magia de culori își arată.
Totul revine la normal,
Primăvara-i de acum uitată...

Se liniștesc în lumescul tablou
Fecioara, mama și timpul...
Speranța renaște din nou,
Viața-și recapătă ritmul.
E de la Dumnezeu lăsată
Fiecare primăvară uitată...

16.05.2014